

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Summa theologicae, Fragment - Cod. Schuttern 9

Thomas <von Aquin, Heiliger>

[s.l.], [15. Jahrh.]

"Christus per unionem ad divinam naturam" [...]

[urn:nbn:de:bsz:31-72342](#)

Apud omne ad diuinam nat. genito
 ella sunt p[ro]p[ter]a illa Rno d[omi]ni p[er]pet[ua] i[sta] p[re]te
 dictu est. gratia dupl[ic]e dicitur. uno modo ip[s]a uo
 luntas dei / gratia aliquis donis. alio modo
 ip[s]a gratuita donum dei. Inde autem humana
 natura / gratuita dei uoluntate ad hoc p[er]
 eleu[er]e. inde. ad hoc si sup[er] facultatem
 naturae sue elevat aut humana i[de]um
 duplicitate. Uno p[er] operationem. qui sibi
 aggressus et amat deum alio p[er] esse persona.
 qui quidem modus est singularis in ipso in q[ua]d
 humana m[od]us assumpta est ad hoc p[er] suam persona
 filii dei. Manifestu est autem q[ui] ad p[er]fectionem
 operationis regis operis perfecta p[er] habet. s[ed] q[ui]
 natura habeat esse in suo supporto non fit
 mediante aliquo habet. Sic ergo dicitur
 et q[ui] s[ed] gratia accipit ip[s]a dei uoluntas / gratia
 aliquis faciens ut gratia seu auctor alio
 habens / unio i[de]i carnatus facta est p[er] gratiam.
 hanc et uno scopo ad deum p[er] agendum + amore
 Si uero gratia dicitur ip[s]a gratuita dei donu
 sit ip[s]a quod est humana natura unitam
 esse p[er]sona diuina / p[er] deum q[ui]dam gratia
 in quantum utilis p[re]cedentia merita hoc est
 factu. non aut ita q[ui] sit aliq[ue] gratia habitualis
 qua me ditate his vno fiat. Ad p[ro]m[ulg]ationem
 dicendi q[ui] gratia est accident[us] / est quod dicitur
 diuinitas participata in hanc p[er]missionem
 aut humana nostra de p[ri]m[is] passo situat
 aliqua diuine no[n]. s[ed] dicitur esse quida ip[s]a
 natura diuina / p[er] p[er]sona filii. m[od]o autem
 q[ui] ip[s]a res qua filius ei[us] p[ri]cipia p[er]tinet
 id d[omi]n[u]s q[ui] gratia habituad est p[er] sonu[m] in cua. s[ed] gratia
 p[er]sonae dei donu[m] / quod est uniti diuine p[er]
 unit[us] ad tota n[ost]ra humana. q[ui] p[er] sonu[m] corpore
 erit cua. et p[er] hunc modum de plenitude diuum
 tatis in ipso corpore habitasse. q[ui] vnu
 ma diuina / no[n] solo cui p[er]sona corpori. q[ui] quis
 ena possit dico. q[ui] de habuisse / ipso corpore
 et umbrales. sic habitauit in sanctis.
 veteris legi. d[omi]n[u]s quibus illud subi[er]it. q[ui] sunt
 umbra futurae. corpori autem ipso. p[er]ut
 corpori tantum umbra deuidit. dicitur etiam
 quidam q[ui] diuinitas dicitur i[de]o habuisse
 m[od]o. sic cor i[de]o habuisse d[omi]n[is]ionib[us].
 Uno p[er] essentia p[ri]ma + potencia sic i[de]o
 carceris alio p[er] gratia grata faciente sicut
 in sanctis. 3o mo p[er] unitate p[er]sonale quod

frumenta 1 17

est ip[s]a sibi. Vnde p[er] nos ad te[le]st[us]
 quia s[ed] unio in carnatus / no[n] est facta
 sed p[er] gratia habitualis. sic aliis s[ed] unius
 deo / s[ed] s[ecundu]s substantia sue p[er]sona / ip[s]a
 D[omi]ni p[er] se p[er]tinet.

Vnde q[ui] uno carnatus fuit
 aliqua merita subsecuta. quia
 sup[er] illud p[er]ficiat m[od]ia tua d[omi]ni se nob[is] que
 comedimus sp[iritu]le glosa. hic insinuat
 desiderium p[er]fectio[n]is in carnate + merita
 multiplicatione. ergo i[de]i carnate subsecuta
 est. quicunq[ue] meret alio / meret illi s[ed]
 quo h[ab]et no[n] p[er] illud. s[ed] antiqui poetae merita
 vita eterna. ad qua p[er]uenire no[n] potera nisi
 p[er] carnationem. dicitur ergo in libro moysi
 que antiqui aduersari m[od]i. multa venerant
 quartu libri iusticie ultimi hebrei ex corpore
 educti in finis celesti p[er] se statim recipi
 nullo p[otest]. quia no[n] d[omi]ne uenerat.
 qui iustus autem in p[er]petua sede collocarez
 Go uide q[ui] meruerunt in carnationem
 ff. de vita aliq[ue] cantat q[ui] d[omi]n[u]s omnis
 meruerat portare. q[ui] quid factu est p[er]
 in carnationem. ergo in carnate subsecuta
 Sed certe est quod augustinus dicit in libro de
 p[er]fici. stanz Quisquis in capite nostro /
 p[re]cedentia merita singulariter illus quid
 in uenerit / ipse in nob[is] uerbis eius p[re]ceden
 tia merita multiplicare regat. q[ui] in carnate
 s[ecundu]s merita p[er]ficerat dignationem am
 falem illud. Ad h[ab]itu[m] in Non ex operibus
 iusticie a fecimus nos / s[ed] statim suam
 salutem nob[is] fecit. plaustru dignacionis.
 ergo illa p[er]sona regenerat alio media
 p[er]ficerat / vno d[omi]n[u]s q[ui] quid ad ipsi
 maiestatu e[st] p[er]missus / q[ui] illa ei[us] merita
 potuerunt p[er]ea unione. no[n] emponimus
 q[ui] an fuerat p[er]sona homo. et p[er] p[er]meritum
 bone vite obtinuerat esse filius dei. sicut
 posuit fontes. s[ed] ponimus q[ui] ap[osto]lus sue co
 rrespondit / ille homo uere fuerit filius dei
 s[ed] illud. Quod ex te nascitur statim uerbi
 filius dei. et eo est opatio illius h[ab]ens sub
 scrita in unione. Vnde illa ei[us] opatio
 potuit esse in rebus unionis. s[ed] negat ei[us]
 opa ei[us] p[er]sona q[ui] alterius h[ab]ens potuerunt e[st]

Schuttern.

9

C 20